

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio I. An privilegia expressè revocata in Tridentino habeant hodie aliqua[m] vimvirtute alicujus confirmationis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

quæ inveniuntur concessæ etiam pro animabus Purgatorij, quod est contra secundum assertum Lezan. in 3. Tom. verb. Indulg. n. 21. Negans consequenter ad suam Doctrinam lucrati dictas Indulgentias plenarias concessas pro defunctis, in Ecclesiis stationum almæ urbis, & extra, sed nos consequenter ad nostram, ut certum judicamus lucrati, ut probavimus supra, num. 4.

411. 37. Hic notare oportet, ut qualibet confusio è medio tollatur, quod Paulus V. in hac revocatoria Indulgentiarum pro Religiosis, comprehendit expressè etiam concessas per vivæ vocis oracula, ut ex ipsa Const. patet. At in re-

vocatorijs oraculorum Greg. XV. & Urbani VIII. non comprehenduntur oracula circa indulgentias, ut probabimus infra disp. 8. sect. 3. num. 2. Unde si aliqua Indulgentia inveniatur concessæ per vivæ vocis oracula pro Religiosis post hanc revocatoriam Pauli V. non revocantur à Greg. XV. neque ab Urbano VIII. sed permanent in sua vi, & multò minus revocate intelliguntur, quæ in scriptis concessæ fuerint.

Hæc pro relata revocatoria Indulgentiarum, quæ licet alicui prolixa possent videri, mihi tamen cum sint valde utilia, & non extra chorum, visum est ea non omittere.

DISPUTATIO SEPTIMA.

De confirmatione Privilegiorum.

SECTIO I.

An privilegia expressè revocata per Tridentinam habeant hodie aliquam vim, virtute alicujus confirmationis?

412. 1. **C**ontroversia hæc ingenia Doctorum aded torsit, ut in varia placita dispersi inveniantur. Ortum habuit ex Bulla Pij V. incipiente: *Esti Mendicantium Ordines*, expedita 17. Kalend. Junij anno 1567. Pontificatus sui anno 2. quæ habetur in Bullario magno, & apud Rodericum in suo Bullario; in qua, occasione sumpta, ex varijs litibus inter Episcopos, & Regulares, ferè omnia, quæ in Tridentino circa Regulares

disponuntur, declarat, & concedit in eorum favorem, prohibendo, ne Domini Episcopi in eis Regulares molestant. Attamen, quia ex dicta Bulla non quies, quæ expectabatur, & desiderabatur à tanto Pontifice secuta est, sed potius major inquietudo, Greg. XIII. omnia in ea contenta cassavit, & reduxit totum ad terminos ipsius Concilij Tridentini, Bulla incipiente: *In tanta rerum, & negotiorum mole*, expedita Kalendis Martij, anno 1573. sui Pontificatus anno primo. Reperitur in Bullario Romano, & in diversis authoribus.

2. Multi Doctores in defensionem validitatis & subsistentiæ Bullæ Pij V. intrepidè affirmant: Bullam Gregorij

T 2

XIII.

XIII. revocatoriam Bullæ Pij V. nullam habuisse vim, quia etsi Pontifex intentionem habuerit illam publicandi, nunquam tamen eam publicavit etiam Romæ; quod probant ex eo, quod doctissimus & dignissimus Doctor Navarrus, in Curia tunc temporis existens id asseruit in Manuali Latino, cap. 27. in fine. Quem postea secuti sunt Enriquez lib. 7. de Indulgentiis, cap. 24. & Tom. 1. de pœnitentia, cap. 6. num. 6. Llamas in method. part. 1. cap. 7. §. 6. Rodrig. in addition. ad summâ Tom. 4. cap. 105. & in Expositione Bullæ Cruciatæ, §. 5. num. 26. Sorb. in comp. privileg. verb. Processionis, §. an teneantur, & verb. Interdictum 3. citans Medinam, Cochier. 2. 2. quæst. 123. Peirinum Tom. 1. Const. 7. Pij V. §. 1. n. 2. nostrum Thomam à JESU, de procurat. omn. gent. salut. lib. 12. cap. 8. quos sequuntur Bruno Chassaing Tract. 1. cap. 6. propos. 6. num. 1. Augustin. de Bellis in suo libello, Idiomatico Hispanico, sedente Urbano VIII. impresso, cujus titulus, Allegationes en derecho, qui firmiter absque ulla hæsitatione, cum relatis existimat prædictam Bullam Pij V. in præsentiarum, firmam, & illibatam subsistere.

414. 3. Sed ex hoc capite, videlicet, non fuisse publicatam dictam Bullam Gregor. XIII. nihil concludi potest. Constat enim fuisse publicatam Romæ, & affixam ad Valvas Basilicarum Principis Apostolorum, S. Joannis Lateranensis de urbe, & in acie Campi Floræ, per Joannem, & Marcum Antonium Brutum Cursores ejusdem Domini Papæ, & fuit registrata per Cæsarem Secretarium, & fuit apposita inter alias Bullas

Camera Apostolicæ, & habetur Tom. 2. Cherub. inter bullas hujus Pontificis & miror, quòd P. Donatus, cum huic veritati firmiter adhæreat, Tom. 1. tract. 11. quæst. 17. num. 18. postea Tract. 16. q. 8. num. 5. protegat se autoritate ipsius Navarrus, dicentis, non fuisse publicatam Bullam Gregorij XIII. revocatoriam Bullæ Pij V. unde ad minus, sentit hoc esse probabile, sed ut videbimus, de ejus publicatione non potest dubitari.

4. Nec autoritas Navarrus in hac parte favet, ut benè notavit noster Lezana Tom. 2. cap. 1. n. 14. quia quando loco citato summa, ait: Non fuisse publicatam dictam Bullam, non loquitur de dicta Bulla revocatoria Gregorij, sed de alia ipsius Pij V. quod ut manifestum fiat, & locus ambigendi non remaneat, audias precor verba ipsius Navarrus in fine illius cap. 27. ubi sic ait: Quoniam in cap. 21. num. 5. promissimus inserere hic tenorem cujusdam Bullæ felic. memoria Pij V. & moderationis eorum, de quibus in subscripta Gregorij XIII. Bulla, si exiret interrim, quæ quia non exivit, solem hanc subjicimus prout supra cap. 25. num. 68. etiam promissimus, & statim ponit ad litteram Bullam Gregorij XIII. In tanta negotiorum mole, quæ est revocatoria Bullæ relatæ Pij V. de qua in præsentibus procedit controversia, ubi nota verba, & signa mysteria, Bulla de qua loquitur Navar. & de qua dicit, quod non exivit, non est aliqua Bulla Gregorij XIII. sed alia Bulla Pij V. moderativa primæ à se expeditæ in favorem Religiosorum, nempe supra relatæ, & voluit enim Pius V. moderare suam primam Bullam propter magna

inconvenientia contra suam spera sequuta, & morte præventus, intentum non potuit perficere, & quod hæc sit expressa mens Navarri, constat ex verbis ipsius *Cap. 27. in fine*, ubi expressè ait: *Quoniam promissimus inserere hic tenorem cuiusdam Bullæ Pij V. & moderationis eorum (de quibus subiecta Bulla Gregorij XIII.) si exires, sed quia non exivit, solam hanc subijcimus, videlicet Gregorij XIII.* Tenorem autem Bullæ Pij V. non apponit, quia non exivit, ubi clarè dicit esse Bullam Pij V. quæ non exivit; insuper quando *Cap. 21. num. 5.* loquitur de decreto Tridentini *sess. 24. cap. 4. de reformat.* circa auditionem Missæ, & concionum in propria Parochia, saltem Dominicis diebus, & solemnibus festis, docet, quod Concilium hoc non præcipit, sed suadet omnibus, quod non inducit necessitatem, & sic non obstat Concilium, si subditi adeant templa Regularium pro Missis & concionibus audiendis, & statim subdit hæc formalia verba: *Obstat tamen fortiter id, quod ibi subditur, posse scilicet Episcopum auctoritate Apostolicâ jubere circa hoc opportuna. Nisi respondeatur, non videri debere opportunum, cum scandalo tot laicorum, & Monachorum, ne tam generalis consuetudo, quam etiam in urbe servari videmus, tollatur, præsertim, quod felix recordat. Pius V. in Bulla motu proprio lata mense Iulij 1567. declaravit audientes Missas festivis diebus in Monasteriis Mendicantium, satisfacere huic præcepto, cujus Bulla tenor, cum moderatione, qua ipsemet dicitur concepisse, si publicetur, interea ponetur in fine Cap. 27.*

Hæc Navarrus, ubi, ut vides, Bulla, de qua dicit *Cap. 27.* quod non appo-

nit, quia non exivit, est illa moderativa primæ suæ Bullæ ipsius Pij V. ejus mentionem fecerat *Cap. 21. num. 5.* & nullo modo loquitur de Bulla Gregorij XIII. relata; & quid mirum, quod Navarrus tempore Pij V. Romæ existens, notitiam haberet dictæ Bullæ Pij V. quæ in publicum non exivit, cum Gregorius XIII. Bullæ revocatorie referat verba, & intentum Pij V. in Bulla, quam fecerat, & in publicum non exiverat, cum morte præventus fuisset, ibi: *Demum animadvertens, quod ea omnia multis dubitationibus involuta, magnisque difficultatibus obstrusa, multas magnasque dissensiones, altercationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines non sine gravi divini cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, contra quod ipse sperabat, & præter suam expectationem, ut qui interdum ipse conquereretur, aliter multa, alioq; sensu à se prolata fuisse, quam litteris expressa essent, cupiens iis moderari incommodum; primum, illa omnia, qua Regularibus aliorum Ordinum Mendicantium communicaverat, & secundum præmissa concesserat, motu proprio & certa scientia revocat. Deinde plenius providere volens prioribus litteris, à se, quæ ad ipsos Mendicantes magna ex parte moderatis, omnes, & quascumq; alias litteras, quæ de aliis Ordinibus & Congregationibus, extra Mendicantium Ordines de Observantia nuncupatos, emanaverant, omnino aboleret, causas omnes jam de his, etiam in Romana Curia pendentes, ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus, lites sententias annullando, quemadmodum aliis suis litteris in registro pro-*

ximè compertis, nunquam tamen publicatis plenius continetur.

Ecce summam Bullæ Pij V. quæ nunquam exivit, licet in registro esset posita, & de qua certissimè loquitur Navarr. nõ verò loquitur de Bulla derogatoria Gregorij XIII. Si enim ipse Navarr. hanc ad litteram ponit circa finem illius Cap. 27. Manualis latini, ut mihi constat ex impressione Romæ facta anno 1588. & ex alia Moguntia anno 1601. quomodo apponeret: non eximerat, cum morte præventus fuisset, ibi: *Sed quia non exiit.* Et si vis manifestè videre, hanc fuisse expressam mentem Navarr. lege Cap. 25. num. 68. ubi loquendo de Ordinandis, ait: *Et nota, quòd hic non obstat Bulla Pij V. quæ hoc onus, & aliqua alia prædicti Concilij Tridentini abstulit Mendicantibus, ob revocationem ejus per Sanctissimum D. N. Gregorium XIII. cujus tenor est, qui ponitur sub Cap. 27.* Quid clarius, & etiam in fine ipsius cap. 27. seipsum citat ad hunc locum.

Ergo necessariò dicendum est, quòd Navarrus nec somniavit negare publicationem Bullæ Gregorij XIII. revocatoria Bullæ Pij V. Unde primus Author, qui aliter intellexit Navarrum, deceptus est, & cæteri, qui eum tanquam ovis ovem, & tanquam avis avem secuti sunt, etiam sunt decepti. Quapropter supra relatũ fundamentum prorsus evanescit. Ex quo casu discet, quantã solertiã debeant legi Authores magni nominis, ut eorum auctoritate fulciatur aliqua sententia, præcipuè in rebus tanti momenti, ne decipiantur multi audientes esse sententiam alicujus doctissimi, & timoratissimi viri oppositum docentis.

5. Per aliam viam intendunt aliqui enervare vim Bullæ revocatoria Gregorij XIII. Dicunt enim, quòd Gregorius in eadem Bulla declarat, se moveri ad revocandam Bullam Pij V. ex eo, quòd notitiam habuerit, quòd ipsemet Pius V. suam primam Bullam per aliam à seipso editam revocaverat; sed Pius V. nunquam talem Bullam revocatoriam primæ publicavit, teste Navarr. Cap. 25. num. 5. Ergo neque fuit revocata Bulla Pij V. per Bullam Gregorij XIII. quia cessante causã, à qua pender effectus etiam ad sui conservationem, cessat effectus, ut tenent communiter Doctores.

6. Sed hoc effugium faciliè præcluditur, quia licet illa Bulla revocatoria Pij V. quæ, ut ait ipse Gregorius XIII. innitur in registro, quamvis nunquam fuerit publicata, & est, de qua locutus fuit Navarrus supra, fuerit causa movens, ut Gregorius XIII. suam Bullam revocatoriam ediderit, at causa finalis non fuit illa Bulla Pij V. sed tollere lites, dissensiones & scandala, quæ orta erant ex Bulla prima Pij V. inter Episcopos & Regulares, ut fatetur ipse Gregorius in sua Bulla. Hæc autem causa finalis est, quæ debet attendi, non verò causa impulsiva, maximè, quia Bulla propria, quam revocare voluit Pius V. & non perfecit, est, quam de facto revocavit Gregorius XIII.

7. Dices: Ergo in his, quæ neque dissensiones, neque scandala generant, ut sunt quæ perinent ad secretum forum Sacramentorum, seu aliorum in bonum animarum, non revocavit Gregorius Bullam Pij V. Respondetur, Quòd non desunt, qui hoc affirmant; sed

sed an probabiliter, constabit ex dicendis infra sect. 3. à num. 3. usque ad 6. inclusive, & sect. 7. dub. 4. & 5. usque ad finem, quibus omnia manifesta fient. Videatur etiam disp. 4. sect. 2. 3. & 4. ubi multa ad intentum invenies.

419. 8. Alii dicunt, quòd multa, quæ inveniuntur, imò præcipua in Bulla Pij V. non sunt privilegia, sed declarationes ipsius Concilii Tridentini: Ergo saltem hæc manent in sua vi, quia Gregor. XIII. revocat privilegia concessa à Pio V. in illa Bulla, sub qua revocatione non cadunt declarationes. Confirmant hoc ex eo, quòd multa in illis declarationibus Pij V. inveniuntur confirmata à Clemente VIII. Urbano VIII. & à sacra Congregatione Tridentini. Nam declaratio Pij V. ad sess. 22. cap. 9. videlicet, quòd Sæculares possint audire Missas & conciones in Ecclesiis Regularium diebus festivis, fuit confirmata à Clemente VIII. ut refert Hieronym. Rodrig. Resol. 25. num. 5. & ab Urbano VIII. anno 1625. & declaratio sess. 23. cap. 15. & sess. 25. cap. 10. quòd Confessarii Monialium exemptarum non examinentur ab Ordinario, confirmata fuit à sacra Congregatione Tridentini, referente Barbosà ad sess. 25. cap. 10. in remissionibus. Declaratio sess. 5. cap. 2. quòd Concionatores non sint ab Ordinario examinandi ad prædicandum in propriis Ecclesiis, fuit confirmata à sacra Congregatione, teste Reginaldo lib. 18. num. 123. Riccius decis. 290. Barbos. ad sess. 5. cap. 2. Declaratio sess. 25. cap. 5. quòd Episcopus non possit dare licentiam ad ingrediendum in exemptarum Monasteria subiecta Regularibus, confirmata fuit ab eadem sacra Con-

gregatione, ut referunt Barbos. ad sess. 25. cap. 5. Farinac. & Joannes Andreas. Declaratio 13. sess. 25. quòd quarta funeralis non intelligatur, nisi de illo, quod affertur die sepulturæ, fuit etiam confirmata à sacra Congregatione, ut docent multi, & sic de quibusdam aliis, quas in discursu hujus Tractatus referemus. Ergo, &c.

9. Revera hic modus dicendi probabilissimus est, dummodo intelligatur de declarationibus, quæ non contrariantur Tridentino, ut sunt relatæ, & aliæ similes: non verò de illis, in quibus i. semet Gregorius aperit suam mentem, dicendo se velle ut omnia permaneant integra, sicut erant ante Bullam Pij V. quatenus Tridentino opponerentur. Unde meras declarationes non irritat, sed solum declarationes, quæ in aliquo derogant Concilio. Ita P. Hinojosa in direct. decis. Regular. verb. Confirmatio gratia, assert. 1. per totam, & alii multi; nec mirum: Si enim aliæ declarationes, quæ doctrinaliter possent fieri à viro docto, essent probabiles, cur probabiles, imò & firmæ, non remanebunt, factæ à sapientissimo & sanctissimo Pio V.? Adde, quòd post Gregorium XIII. Gregorius XIV. anno 1591, die 24. Septembris communicando Camaldulensibus omnia privilegia omnium Ordinum, includit, §. 5. omnes declarationes factas à Romanis Pontificibus, nullâ restrictione factâ Concilii Tridentini: habetur hæc Bulla, quæ amplissima est apud Cherub. Tom. 2. circa finem.

10. Sed non possum hæc iterum non 421. mirari assertum Brunonis Chassaing. relati in principio hujus Sectionis, pro prima

prima sententia, ubi probat, quod licet Bulla Gregorij XIII. fuisset publicata, (quod ipse decepius, sicut & alii negat) tamen postea ait: Idemmet Gregorius revocavit suam Bullam confirmando amplissima confirmatione privilegia Minorum cum Clausula derogatoria suae antè dictae Constitutionis per Bullam expeditam die 25. Maii 1573. quae incipit: *Ex benigna*; sed hæc Bulla, ut ex ipsa patet, apud Rodericum in suo Bullario, Bullâ 1. hujus Pontificis non fuit expedita anno 1573. sed an. 1575. sed hoc parum esset, nisi adderet ipse Pater Chassaign. : *Et quoniam omnia verba illius adducere nimis prolixum esset; Ideo clausulam derogatoriam, quam post confirmata, & concessa de novo, motu proprio, & ex certa scientia Minorum privilegia & declarationes, non obstantibus præmissis, &c. concludit: Lege, amice Lector hanc Bullam, & videbis amplissimum privilegium Regularium, confirmationem multorum capitum, cum amplissimis etiam clausulis litterarum Apostolicarum, Conciliorum, juris communi, & aliorum hujusmodi revocatorijs. Necnon etiam videbis, quod Pontifex omnibus iudicibus, etiam S. R. E. Cardinalibus iudicandi, & interpretandi Concilij Tridentini decreta, & privilegia in dicta Bulla concessa, facultatem auferre. Hæc ille.*

422.

11. At ego vidi Bullam relatam ab isto Authore apud Rodriguez ubi supra; totam attentè legi, & non video quomodo ex illa probetur, quod prima Bulla Pij V. *Esti Mendicantium Ordines*; maneat in suo robore, ex eo quod Bulla revocatoria Gregorij XIII. *In tanta rerum mole*, fuit revocata ab ipso met Gregorij in hac Bulla: *Ex benigna*; nam in

parte dispositiva approbando, confirmando, & innovando omnia privilegia quomodolibet concessa, etiam viva vocis oracula, tam per concessionem, quam per communicationem, & hoc ex certa scientia, & de plenitudine potestatis; adducit restrictionem: *Quatenus sine in usu, & in sacris Canonibus, & decretis sacri Concilij non adversentur.* Nota clausulam, & argue, si Pius V. multa concessit, quæ Tridentino adversantur, & omnia ista revocavit Gregorius Bullâ: *In tanta rerum mole*, anno 1573. quomodo revalidantur ab ipso Gregorio per Bullam: *Ex benigna*, anno 1575. cum in ea expressè apponat clausulam restrictivam: *Dum non adversentur sacris Canonibus, & decretis Tridentini?* Ego, inquam, non video, sed potius video oppositum, nempe remanere magis firmâ Bullam Gregorij XIII. revocatoriam Bullæ Pij V. Nec video quomodo in hac Bulla: *Ex benigna*, tollatur autoritas Eminentissimorum Cardinalium, aliter interpretandi decreta Concilii Tridentini, quia in tota Bulla, nec nominantur Cardinales, neque de Tridentino aliqua firmatio, nisi solum in illa clausula restrictiva, quæ omnia legenti Bullam patebunt. Amice Lector, propter hæc, & alia similia attentè lege Authores, maximè in rebus tanti ponderis, & ne decipiatis, fontes inspice.

Ad alia autem extra Tridentinum, fateor hanc Bullam esse amplissimâ, ut agendo de confirmatione privilegiorum dicemus. Restabat hîc examinare, an virtute cujusdam Oraculi ipsius Pij V. omnia à se concessa in dicta Bulla contra Tridentinum, in favorem Reli-

gio.

gioforum, habeant vim pro foro con-
ficientiæ, sed quia hoc longiorem postu-
lat discussionem, in *sect. 3.* remitto.

SECTIO II.

*Quomodo intelligenda sint clausula, quas
post Tridentinum apponere solent Ponti-
fices in Concessionibus, confirma-
tionibus, & innovationibus pri-
vilegiorum Regularium?*

423.

1. PRIMUS Pontifex, qui post Tri-
dentinum posuit dictas Clausu-
las restrictivas, fuit *Gregorius XIII.* Suc-
cessor *Pij V.* in relata Bulla: *Ex benigna,*
confirmando privilegia Minorum sub
ann. 1575. Idemque fecit confirmando
privilegia Ordinis Sanctissimæ Trini-
tatis, die 18. Novembris ejusdem anni.
Sed postea ipse Pontifex 11. Februarii
anno 1582. apud Bullat. Rodrig. *Bull.*
26. Greg. XIII. motu proprio, & certâ
scientiâ, & de Apostolicâ plenitudine
potestatis, confirmavit omnia privile-
gia Societatis JESU, facultates, exem-
ptiones, immunitates, gratias, & indul-
ta ab omnibus suis Prædecessoribus
concessa, qualiacunque sint; & ea om-
nia, ac si de verbo ad verbum præsen-
tibus infererentur, pro expressis habere,
& nullam clausulam restrictivam, ne-
que ex non usu, neque ex revocatione,
neque ex Tridentino apposuit, & sic
fuit magna concessio, & notanda pro
dicendis *infra.*

424.

2. *Gregorium XIII.* secutus est *Six-
tus V.* creatus anno 1585. & in omnibus
suis concessionibus, & confirmationi-
bus privilegiorum (ut vidi) usus est uni-
câ tantum clausulâ restrictivâ, videli-

cet: *Dum non sint contra decreta Tri-
dentini.* Neque in communicatione
privilegiorum, factâ ab ipso *Sixto* pro
Fratribus Minoritis Conventualibus
reformatis, Bullâ incipiente: *Apostolici
muneris,* ann. 1587. Idibus Octobris
aliquid in contrarium invenitur; nam
solum declarat prædictos reformatos
gaudere omnibus privilegiis pro Con-
ventualibus concessis. Ex quo nihil ad
intentum deduci potest. Nam si re-
vocata à Tridentino comprehendebat
Conventuales, etiam comprehendunt
dictos reformatos, quàmvis in eorum
communicatione nulla fiat mentio Tri-
dentini. *Sixtum V.* secutus est *Urbanus
VII.* sed quia dies duodecim tantum vi-
xit, nihil fecit.

425.

3. Postea electus est *Gregorius XIV.*
& coronatus nonis Decembris anno
1590. & quàmvis solum per decem
menses vixerit, aliquas Bullas expedivit,
& quidem ad intentum anno sequenti
1591. duodecimâ die mensis Julii con-
firmavit privilegia Ordinis Crucifero-
rum, eisque communicavit privilegia
aliorum Ordinum, à quibuscunque
Romanis Pontificibus concessa, &
concedenda. Sed posuit has clausulas:
*Quatenus in usu sint, & decretis Concilij
Tridentini non adversentur,* & nullam
facit mentionem de Canonibus Con-
cilij, quod nota pro dicendis *infra.* Sed
ipse Pontifex eodem anno 1591. die 6.
Septembris confirmavit omnia privi-
legia Ordinis Cisterciensis D. Bernar-
di & D. Benedicti, concessa ab omni-
bus suis Prædecessoribus, & à se ipso,
irritando & annullando quidquid in
oppositum posset inveniri, & hoc ex
motu proprio, certâ scientiâ, & de ple-
nitu-